

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 637

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΝΕΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ.

ΤΟ ΒΟΤΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, διήγημα ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑΣΙΝΟΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ ὑπὸ Σίμωνος Ἀποστολίδου.

Η ΕΝ ΚΟΡΕΙΚῃ, ΕΛΛΗΝΙΚῃ ΑΠΟΙΚΙΑ, ὑπὸ Ν. Β. Φαρδῦ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴ, ἐκτελοῦσα τὴν θέλησιν τοῦ εὐεργέτου τοῦ Ἔθνους Κωνσταντίνου Χ. Ζάππα, ἔρχει ὡς ἀκολούθως τὰ τοῦ διαγωνισματοῦ πρὸς συγγραφὴν ἔθνικου δράματος, ὅπερ προεκλήχθη ἤδη διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ε. ε. κανονισμοῦ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

α) Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος πρέπει ἀπαραίτητως νὰ ληθῆ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀρχαίας, μέσης ἢ νεωτέρας, μέχρι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου.

β) Τὸ δράμα θὰ εἶνε ἔμμετρον, περιλαμβάνον τρεῖς μέχρι πέντε πράξεων καὶ τὸ πολὺ τρεῖς χιλιάδας στίχων.

γ) Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ εἶνε γεγραμμένα καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα, ἄλλως εἶνε ἀπαράδεκτα· πρέπει δὲ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου μέχρι τῆς 1 Αὐγούστου 1888, συνοδευόμενα ὑπὸ ἐσφραγισμένου δελτίου, ἐγκλείοντος μὲν τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, φέροντος δὲ διακριτικὸν τι ρητὸν ἐπιγεγραμμένον καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ χειρογράφου.

δ) Ὁ ἀγὼν θὰ κριθῆ ὑπὸ ἐπιτροπῆς τριμελοῦς, ἐκλεχθησομένης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τὴν 1 Αὐγούστου 1888, ἢ δὲ κρίσις θὰ ἀπαγγελη ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων τῆν ἡμέραν τῆς ἐνάρεως τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

ε) Ἐκ τῶν ἀγωνισθησομένων ἔργων θὰ βραβευθῆ τὸ κρεῖττον ἐκτὸς ἂν κριθῆ ὅπως μέτριον.

ς) Εἰς τὸ βραβευθησομένον δράμα ἀπονεμηθήσεται χιλιοδραχμῶν χρηματικὸν γέρας, ἢ δὲ πανηγυρικὴ αὐτοῦ παράστασις κανονισθήσεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων.

ζ) Τὰ εἰς τὸν ἀγῶνα ἀποσταλησόμενα ἔργα δὲν ἐπιστρέφονται.

— Κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος ὠρίσθη ὡσαύτως διαγώνισμα συγγραφῆς «περὶ τῶν ἔθνικων δασῶν» ἀφορώσης εἰς τὴν χρησιμότητα τῶν δασῶν, τὴν φυτολογικὴν αὐτῶν ἐξέτασιν, τὴν κατάστασιν, τὴν ἔκτασιν, τὰ ἐπιφαινόμενα τὴν καταστροφὴν αὐτῶν αἰτία, τὸν τρόπον τῆς ἀναδασώσεως τῆς χώρας καὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἰδρύσεως παρ' ἡμῖν δασονομικῆς σχολῆς.

Τὰ ποιήματα δὲν νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν πρόεδρον ἀπὸ 20 Ἰουλ. ἄχρι 1 Αὐγούστου ε. ε. θὰ κριθῶσιν δὲ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκλεχθησομένης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τὴν 1 Αὐγούστου.

Εἰς τὸ βραβευθησομένον ἔργον θὰ ἀπονεμηθῆ χιλιοδραχμῶν γέρας, ἢ δὲ τύπως γενήσεται δαπάναις τῆς ἐπιτροπῆς. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

— Εἰς 273,140 δρ. ἀνέρχεται διὰ τὸ ἔτος 1888 τὸ ἐνεργητικόν, πλὴν τῶν ἀναπαλλοτριωτῶν, τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς, κατὰ ταῦτα δὲ προὔπελογίσθησαν καὶ τὰ ἔξοδα ἧτοι 30 χιλ. διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ οἰκοδομηματοῦ, 25 χιλ. διὰ τὴν πλατεῖαν, τὴν κλίμακα καὶ τὰ πεζοδρόμια, 7 χιλ. ὑπόλοιπον διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ κ. Κ. Ζάππα, 25 χιλ. δι' ἰσοπέδωσιν, ἐμφύτευσιν καὶ συντήρησιν τοῦ περὶ τὸ μέγαρον χώρου, 25 χιλ. διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν τοῦ μεγάρου, καὶ 150 χιλ. διὰ τὴν τέλεισιν τῆς Ἐκθέσεως τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

— Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ἰωνίδης ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴν 1000 δραχμάς, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς βραβεῖον ὑπὲρ τῶν ἐκλεκτοτέρων λεπτῶν βραβυακρῶν ὑφασμάτων. Τὸ βραβεῖον τοῦτο διαιρεθήσεται εἰς τριακισιόδραχμον ὑπὲρ τῶν πτυχωδῶν ὑφασμάτων, τετρακισιόδραχμον ὑπὲρ τῶν ὁμαλῶν κατὰ τὴν ὕφασιν πεποικιλμένων καὶ τριακισιόδραχμον ὑπὲρ τῶν ὁμαλῶν ἄπλων.

— Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν παρακληθεὶς καὶ ἰδιαιτέρως ὑπεσχέθη νὰ διατάξῃ εἰς τὸν Ναύσταθμον τὴν κατασκευὴν προτυπῶν πλοιαρίων ἀκτοπλοίας ὅπως ἐκτεθῶσιν ἐν τῇ ἐκθέσει.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὡς γνωστὸν, ὁ πρίγκιψ διάδοχος τοῦ Σαξὸν Μάτινιγγεν Βερνάρδος τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ ἀφιερῶν εἰς τὴν μετὰ ζήλου μελέτην τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης, τὴν ὁποίαν καλῶς ἐπίσταται καὶ καλῶς γράφει. Ἐξαιρετικὸν δεῖγμα τῆς ἐλληνομαθείας ταύτης τοῦ φιλομούσου ἡγεμόνος ἔσχομεν τὴν ἐν τῇ Ἐστία δημοσιευθεῖσαν μετάφρασιν αὐτοῦ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου ὑπὸ Paul Lindau. Νεώτατον δὲ δεῖγμα τῆς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀγάπης τοῦ παρέχει ἡμῖν τελευταίον διὰ τῆς εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν μεταφράσεως τοῦ Φιέσκοῦ τοῦ Σίλλερ. Ἡ μετάφρασις αὕτη ἐκδίδεται μετ' οὐ πολὺ ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, ὅπερ θὰ φέρῃ ὀλόκληρον τὸ ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ.

— Ὁ κ. d'Arbois de Jubainville ἀνέγνωσεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῶν Γραμμάτων ἐν Παρισίοις σημείωσιν περὶ τῆς κατὰ παρασκευὴν καὶ σάββατον νηστείας κατὰ τοὺς καθολικοὺς. Ἀπέδειξε δὲ ὅτι ἀρχῆθεν καὶ κατὰ τὴν δύσιν ἡ Ἐκκλησία εἶχεν ὀρίσῃ ὡς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος νηστειάσιμον τὴν τετάρτην καὶ τὴν παρασκευὴν, ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν. Τὸν νεωτερισμὸν εἰσήγαγε πρῶτος ὁ πάπας Ἰννοκέντιος ὁ πρῶτος (402—417), οὐδὲν ἦντον ὅμως ἐν Γαλιταίᾳ ἡ νηστεία τῆς τετάρτης παρέμεινεν ἐν χρήσει καθ' ὅλον τὸν πέμπτον αἰῶνα, εἰσαχθεῖσα δὲ εἰς τὴν Ἰρλανδίαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πατρικίου περὶ τὸ ἔτος 432 διστηρήθη ἐκεῖ ἐπὶ περισσώτερον ἀκόμη χρόνον. Ἐνεκα δὲ τούτου, κατὰ τὴν ἐγγύτητον γλῶσσαν τῶν Ἰρλανδῶν, ἢ μὲν τετάρτη ὀνομάζεται «πρώτη νηστεία», ἢ δὲ πέμπτη «ἡ μεταξύ δύο νηστειῶν», ἢ δὲ παρασκευὴ «τελευταία νηστεία» ἢ ἁπλῶς «νηστεία».

— Ἐν τῷ «Χρόνῳ» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπίκλησις κομιτάτου, ὅπερ κατηρτίσθη ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς διεξαγωγὴν μεγάλων ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐν Κόρθῳ. Τὸ φύλλον τοῦ Ἄστρου συνιστᾷ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ θερμῶς τὴν ἐπίκλησιν.

— Ὁ ἐν Χάλῃ καθηγητὴς Κιριώφ ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως στατιστικὴν τῶν μᾶλλον διαδεδομένων γλωσσῶν, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι 400 ἑκατομμύρια λαλοῦσιν τὴν σινικὴν, 100 ἑκατομμύρια τὴν Ἰνδικήν, 100 ἑκατομμύρια τὴν ἀγγλικήν, 70 ἑκατομμύρια τὴν ρωσικὴν, 57 ἑκατομμύρια τὴν γερμανικὴν καὶ 47 ἑκατομμύρια τὴν ἰσπανικὴν. Ἡ γαλλικὴ ἔρχεται μετὰ ταῦτα κατέχουσα τὴν τελευταίαν θέσιν.

— Ανυρέθησαν ἐσχάτως ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως πρὸ τοῦ ἐν αὐτῇ Κεντρικοῦ Μουσείου εἰς βάθος 14 περίπου μέτρων διάφορα χάλκινα ἐργαλεῖα καὶ ὄπλα ἀρχαῖοτάτα, προϊστορικῆς ἐποχῆς. Τὰ ἐργαλεῖα εἶνε παρεμπερῆ τοῖς νῦν παρ' ἡμῖν ἐν χρῆσει. Ἐπὶ τοῦ βράχου ἀκριθῶς ἀνεκαλύφθησαν τοῖχοι οἰκίδων ἀρχαϊστῶτων, ὡς φαίνεται, ἐντὸς δὲ ἐνδὸς τούτων ἐνταπεινωμένα εὐρέθησαν τὰ ἀνωτέρω εὐρήματα, ὅτινα συνίστανται εἰς ἐνὶ ἑνὶ πελάκει, δύο ἀξίνας, μίαν ῥίνην, δύο ξίφη, μίαν αἰγυλὴν δόρατος, πρεῖς δίσκους καὶ ἄλλα τινά. Πλησίον τοῦ μέρους ἐνθα ἀνεκαλύφθησαν τ' ἀνωτέρω ἀνευρέθησαν καὶ τινὰ ἀγγεῖα τῆς λεγομένης Μυκηναίας ἐποχῆς. Τὰ εὐρήματα εἶνε μεγίστης ἀξίας, καθόσον ὑπολογίζεται ὅτι ἀνέγονται εἰς ἐποχὴν μίαν χιλιετηρίδος π.Χ.

— Τὸ ἀνεγείρομενον ἐν Γραβιᾷ μνημεῖον εἰς τὸν Ὀδυσσεῖα Ἀδρούστου εἶνε τετράγωνον οἰκοδόμημα, οὗ ἡ περιφέρεια εἶνε 120 τετραγ. μέτρων, ἥτοι ἐκκστή πλευρὰ ἔχει μῆκος 30 μ., οἰκοδομητὰ δ' ἐκ λίθων πλεχικῶτων μετὰ θύρας καὶ περιφράγματος σιδηροῦ ἐπὶ τῶν ἐρείπων τοῦ ἀρχαίου Καίου καὶ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης πρὸς τὴν Ἀμύσσαν. Ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τοῦ μνημείου ἐρυτεύθησαν 120 κυβάρισσοι, ἰσάριθμοι πρὸς τοὺς εἰς τὸ περίκλυτον Χάνι ἀγωνισθέντας μαχητάς. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ τετραγώνου ἐγείρεται πυραμὶς ἐπὶ τριπλοῦ βάθρου, εἰς τὰς γωνίας τοῦ ὁποῦ ἔλ τελοῦσι βομβοσφαιραῖς τοῦ 1821. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδος ἔλ στηθὶ μαρμαρινῆ ἡ προτομὴ τοῦ Ὀδυσσεῦς Ἀδρούστου, ἧς ἡ κατασκευὴ ἀνετέθη εἰς τὸν ἐνταῦθα γλύπτην κ. Μπανόν. Τὸ ὕψος τῆς πυραμίδος μετὰ τοῦ βάθρου εἶνε 6 μέτρων. Ἐν περιόπῳ θέσει κείμενον τὸ μνημεῖον ἔλ εἶνε ἀπανταχόθεν ὄρατον ἐκ τῶν πέριξ. Ἔσεται δὲ περατωμένον πρὸ τῆς 8 Μαΐου, ἐπιτείου τῆς ἐν Γραβιᾷ μάχης. Ἡ δαπάνη ὄραται εἰς 20,000 ὄρ.

— Προσδιορίσθη ὡς τόπος, ἐν ᾧ ἔλ στηθὶ τὸ ἀγαλμα τοῦ Βύρωνος, ἡ ἀπέναντι τῶν στηλῶν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς γωνία τοῦ μεταῦ τῆς νῦν χαρρασομένης ὁδοῦ καὶ τῆς πρὸς τὸ λουτρὰ Δαμασκηνῶ ἀγοῦσης σχηματισμένου τριγώνου. Ἀπερασίσθη νὰ καταδαρισθοῦν ἀπαντα τὰ πρόσθετα κτεῖρια τὰ περὶ τὸ Καπεργαστάσιον, ὅλ ἰσοπεδωθῆ δὲ ὁ παρ' αὐτὸ χωρὸς ὅπως ἡ κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δαπέδου τοῦ ἀνεγερθησομένου θεάτρου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου ἔλ προκηρυχθῆ δημοπρασία. Ὁ δὲ δωδωροφυτευθῆ ὁμοίως τῶ ἀριστοτέλῳ τῶ Καπεργαστάσιον κήπῳ καὶ τὸ δεξιόθεν αὐτοῦ μέρος· αὐτὸ δὲ τοῦτὸ τὸ Καπεργαστάσιον δὲ καταδαρισθῆ ἅμα οἰκοδομηθῆ τὸ ἕτερον.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΤΑΓΩΝ

Καταπληκτικὴ εἶνε ἡ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Φεβρουάριον διαφορά τῆς κινήσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸν προηγούμενον. Αἱ ἐν συνόλῳ ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου Ἀθηνῶν ἐκδοθεῖσαι καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον ἐπιταγαὶ εἰς βάρος ἄλλων ταχυδρομικῶν ἀνέχονται εἰς 148 καὶ ἀντιπροσωπεύουσι ποσὸν ὄρ. 15, 321 ὄρ. ἄς εἰσπράχθη τέλος ὄρ. 114, 20. Ἡτοι ὑπερτεροῦσι τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἐπιταγῶν κατὰ 99, τὸ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπεύομενον ποσὸν κατὰ δραχ. 9, 844, 90. Παρουσιάσθησαν δὲ πρὸς ἐξόφλησιν ὑπ' ἄλλων ταχυδρομικῶν γραφείων ἐκδοθεῖσαι εἰς βάρος τοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐν συνόλῳ ἐπιταγαὶ 439, ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν 35, 565, 85 ὄρ., ἥτοι πλείοτεραι τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὡς πρὸς μὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιταγῶν κατὰ 240, ὡς πρὸς δὲ τὸ ποσὸν κατὰ ὄρ. 21, 216, 55. Οὕτως, ἀρ' ἧς ὁ νόμος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, ἐκ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Ἀθηνῶν ἐξεδόθησαν ἐν συνόλῳ ἐπιταγαὶ 197, ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν δραχμῶν 20, 798, 10, ἀρ' ὧν εἰσπράχθη τέλος δραχμῶν 153, 40, ἐξωφλήθησαν δὲ ἐπιταγαὶ 638 ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν δραχμ. 49, 915, 15. Ἡ 20 Φεβρουαρίου ὑπῆρξεν ἡ γομωμετέρα εἰς ἐκδοσιν ἐπιταγῶν ἡμέρα, καθ' ὅσον κατ' αὐτὴν ἐξεδόθησαν 10 τοιαῦται ἀντιπροσωπεύουσαι ὄρ. 2, 198, 70. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιταγῶν τὸν μὲν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν πρὸς ἐξόφλησιν παρουσιασθειῶτων τοιοῦτων ἀντιπροσωπεύουσιν ἡ 22 καὶ ἡ 29 Φεβρουαρίου, τὸ δὲ ἀνώτερον πληρωθῆν ποσὸν ἡ 26 ἐκ δραχμ. 2, 460, 70, αἵτινες ἀντιπροσωπεύουν 22 ἐπιταγὰς.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Gustave d'Eichthal : La langue Grecque. Mémoires et notices 1864 — 1884. Précédé d'une notice sur les services rendus par M. G. d'Eichthal à la Grèce et aux études Grecques par le Mis de Queux de Saint-Hilaire. Paris 1887. Σελ. I—III. 1—426. 8ov.

Τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἐκδοθὲν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους βιβλίον εἶνε συναγωγὴ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀποθιῶσαντος τῶ 1886 Γουστάθου Δ' Ἐτγθάλ δημοσιευθέντων φροντισμάτων ἐν φυλλαδίοις καὶ περιόδοις ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, μετὰ τῆς βιογραφίας τοῦ φιλέλληρος τούτου καὶ ἀειμνήστου ἀνδρὸς, γραφείσης ὑπὸ τοῦ μαρκησίου Queux de Saint-Hilaire.

Τὸ ὄνομα τοῦ Γουστάθου Δ' Ἐτγθάλ δὲν εἶνε ἀγνωστον εἰς τοὺς λογίους τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς ἀναγνώστας δὲ τῆς Ἑστίας κατέστησεν αὐτὸ γνωστότερον ὁ κ. Δημήτριος Βικέλας δημοσιεύσας ἐν τῇ Ἑστίᾳ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 544 (1 Ἰουνίου 1886) ἕως τοῦ 549 (6 Ἰουλίου), τὰς ὁδοπορικὰς σημειώσεις καὶ τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀειμνήστου τούτου ἀνδρὸς, ἄς ἔγραψεν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1833 ἕως τοῦ Ἰουνίου 1835, καὶ ἄς οἱ υἱοὶ τούτου παρέδωκαν μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τὸν κ. Α. Βικέλαν πρὸς δημοσίωσιν τῶν ἀφορώντων ἰδίᾳ τὴν Ἑλλάδα. Ἀνεγράψε δὲ ὁ κ. Βικέλας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τῆς δημοσιεύσεως ἐκείνης βραχέως σημειώσεις περὶ τε τοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς καὶ περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἄς προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ διετίας.

Ὁ μακαρίτης Ἐτγθάλ ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐνθερμοτέρων καὶ πιστοτέρων φίλων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν. Ὁ ἐν Παρισίοις Σύλλογος πρὸς διὰδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Γαλλίᾳ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τούτου κυρίως ὀφείλει τὴν γένεσίν του καὶ τὴν ἀνάστασιν. Ὁ ζῆλος αὐτοῦ καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν δὲν εἶχε ὄριον τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδίου μόνον καλλιέργειαν αὐτῆς, ἀλλ' ἔβαινε καὶ εἰς τὸν πρὸς, καθ' ὅσον ὁ Ἐτγθάλ ἐπέζητησε παντὶ σθένει διὰ διετῶρον δημοσιεύσεων ἐν τε περιοδικοῖς καὶ ἰδιαιτέροις φυλλαδίοις, ἅτινα προὐκάλεσαν συζητήσεις, διὰ τῆς συστάσεως τοῦ προρηθέντος Συλλόγου καὶ διὰδοσιν αὐτὴν καὶ ἐμπνευσῆ εἰς εἰς ἄλλους τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ζῆλον αὐτοῦ ἔρωτα. Τοιοῦτος δὲ ἦτο ὁ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐνθουσιασμός του, ὡστε συνέλαβε τὴν γνώμην, καὶ ὑπέστυπασεν ἐν φυλλαδίῳ δημοσιευθέντι τῶ 1864, ὅτι εἶνε δυνατόν ἡ Ἑλληνικὴ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γλῶσσα διεθνῆς, ὁρμώμενος κυρίως ἐκ τοῦ ὅτι ἡ γλῶσσα αὐτὴ ἀπὸ τῆς 10ης ἑκατονταετηρίδος κατέστη στοιχεῖον ἀναγκαῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως παντὸς ἀνθρώπου λογίου. Τὴν μελέτην ταύτην τοῦ μακαρίτου Ἐτγθάλ μετέβρασεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁ κ. Μάρκος Ρενιέρης προτάξας τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις. «Ἡ παρούσα Ἑλληνικὴ μετάφρασις ἥτις συγχρόνως μετὰ τὸ γαλλικὸν πρωτότυπον ἐξέρχεται εἰς τὸ φῶς δὲν ἐγένετο μόνον ἐπὶ τῶ σκοπῷ νὰ κοινοποιηθῆ εἰς τοὺς Ἑλληνας ἡ σπουδαία τοῦ κυρίου Ἐτγθάλ πρότασις καὶ νὰ παρακινηθῶσιν οἱ λόγοι τῶν Ἑλλήνων εἰς ὑποστήριξιν αὐτῆς δι' ὅλων δυνάμεων, ἀλλὰ προσέτι ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ζῶσα ἀπόδειξις τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεων τοῦ Γάλλου σοφοῦ. Ἡ μετάφρασις αὐτὴ καταληπτὴ ὅπου ὑπάρχουσιν Ἑλληνας, θέλει ἐνταυτῶ ἐννοηθῆ ἄνευ δυσκολίας ὑπὸ παντὸς ἄλλου ὅστις εἰς τὰ σχολεῖα ἐμελέτησεν ὀπωπῶν ἐπιμελῶς τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων τῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ γλῶσσα αὐτὴ ἀπανταχοῦ σχεδὸν τοῦ πολιτισμένου κόσμου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτοον διδάσκαται, εἶνε ἄρα βέβαιον ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται εἰμὴ ἡ τῆς σπουδῆς ταύτης ἐνίσχυσις ὅπως εὐρεθῆ κλυμμένον τὸ τῆς καθολικῆς γλώσσης μέγα πρόβλημα, ὅπερ ὁ κύριος Ἐτγθάλ φέρει ὑπὸ συζητήσιν, καὶ ὅπερ ἀνασκοπῆται εἰς τὸν πόθον τοῦ αἰῶνος, τὴν ἀδελφότητα τῶν λαῶν, τὴν ἑνωσιν τῆς ἀνθρωπότητος.»

Σημειώτεον δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι ὁ κ. Μ. Ρενιέρης τῶ 1855 ἐν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδοθῆμένων τότε «Spectateur de l'Orient» ἐδημοσίευσεν μελέτην περὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν ᾗ θίγει πόρρωθεν τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς γλώσσης, ὅπερ ὁ Ἐτγθάλ ἔθεωρεσε πραγματοποιησίμου.

Πέσαις ταύτας τὰς μελέτας του περὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τὰς ἐπιστολάς περὶ τοῦ θέματος τούτου εἰς διαφόρους λογίους τῆς Εὐρώπης, καθὼς καὶ τὰς μελέτας, ἄς ἔγραψαν

ἔλλοι ἐκ τῶν δημοσιεύσεων τούτου ὀρμηθέντες, ὁ μακαρίτης Ἐτγθάλ προὔτιθετο, ζῶν εἶν νὰ δημοσιεύσῃ ἐν ἐνὶ τόμῳ, ἀλλ' ὁ θάνατος ἐπελθὼν ἐματὰίως τὸ ἔργον. Τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ πατρὸς, φόρον τελῶν εἰς τὴν γερὰν τούτου μνήμην, ἐπεληήρωσεν ὁ υἱὸς του Εὐγένιος Ἐτγθάλ, δημοσιεύσας τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν βιβλίον, εἰς ὃ ὁ Μαρκησίου Queux de Saint-Hilaire προέταξε μακρὰν βιογραφίαν ἐν σελίσι 103 τοῦ Γουστάθου Ἐτγθάλ σχετικῶς πρὸς τὰς ὑπηρεσίας, ἄς παρέσχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἐν τῶ δημοσιευθέντι τόμῳ περιέχονται ἡ δυσμέροτος καταστάσα πρώτη μελέτη του «De l'usage pratique de la langue Grecque», ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν φυλλαδίῳ τῶ 1864, καὶ ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ κ. Μ. Ρενιέρη μετὰ τῆς μελέτης του περὶ «Προορισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης», ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ. Ὡς προσέβα καὶ καταχωρίσθησαν καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ φυλλαδίου τοῦ Ἐτγθάλ γραφέντα ὑπὸ τοῦ Neffter, τοῦ Frédéric Dübner, τοῦ Ant. Campeux, τοῦ Littré, τοῦ F. Baudry ἐν ἐφημερίσι καὶ περιοδικοῖς τῆς Γαλλίας, τοῦ Charles Mendelson Bartholdy ἐν Γερμανίᾳ, τοῦ Robert Blackie, τοῦ W. N. Balgatta, ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἔπονται κατόπιν ἕτερα φροντισματα τοῦ μακαρ. Γουστ. Ἐτγθάλ.

De la prononciation nationale du Grec et de son introduction dans l'enseignement classique.

Lettre à Sir Luis Mallet sur une langue internationale universelle et considerations preliminaires.

Observations sur la réforme progressive et sur l'état actuel de la langue Grecque, εἰς ἄς ἐπεται ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ Λόγος τοῦ Ἡρακλ. Βασιάδου, ἐκφωνηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 4 Μαΐου 1869 ἐπὶ τῇ ἐπετειῇ ἰορτῇ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὗτινος θέμα ἦτο ἡ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Ἔπονται δ' ἐν τέλει τέσσαρα εἶν φροντισματα τοῦ Γουστ. Ἐτγθάλ :

La Langue Grecque comme langue scientifique commune.

Voltaire et la question Grecque en 1770.

De la nouvelle loi sur l'enseignement secondaire en Russie.

Notie sur la fondation et le developpement de l'Association pour l'encouragement des Etudes Grecques en France.

Ἄλλῳ πλὴν τοῦ καθαροῦ τούτου γλωσσικοῦ ζητήματος, ἴαν διαφέρουσα εἶνε διὰ τοῦς Ἑλληνας ὡς πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἀντιβασιλείας καὶ ἡ προτασομένη μακρὰ βιογραφία τοῦ Ἐτγθάλ ἐν τῶ εἰρημένῳ βιβλίῳ, συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ μαρκησίου κ. de Queux de Saint-Hilaire ἐν ᾗ δημοσιεύονται πολλαὶ ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι τοῦ τε Ἐτγθάλ καὶ Hase πολλαὶ ἱστοροῦσαι περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυπλίου, τῶν Ἀθηνῶν, Κορίνθου, Γαλαξειδίου καὶ ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1833 καὶ 1834.

Τοιοῦτον εἶνε τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου τούτου, ὅπερ ὁ Εὐγένιος Δ' Ἐτγθάλ εἰς τιμὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξέδωκε ἐν τῶ αὐτῶ συναγωγῶν πᾶν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔγραψε, συναρμολογήσας οὕτως ἐν τῶν εὐγενεστέρων μνημείων, ἅτινα ἐν τῇ ἔτην ἠγέρθησαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐφ' ᾗ οἱ Ἑλληνας ὀφείλουσιν αὐτῶ ἀπέφρου εὐχαριστίας. Α.Μ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρισιοῦ, 11 Μαρτίου.

Καθ' ἡ γράφουσιν ἐκ Βερολίνου, ἐν τοῖς ἐκεῖ ἐπισήμοις κύκλοις γίνεται λόγος περὶ μνηστείας τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Βικτωρίας, δευτεροτόκου θυγατρὸς τοῦ αυτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ Γ'.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην μ. μ. ὁ ἀνακριτὴς κ. Μάγνης, μετὰ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ ἐνὸς χωροφύλακος,

μεταβὰς εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Ποστολάκα ἀνέκρινον αὐτόν, ἀπαγγέλλας κατ' αὐτοῦ καὶ κατηγορίαν. Κατέσχεσε δὲ καὶ σακκίδιον ἀρχαίων νομισμάτων ἐπίσης καὶ τὸ πολυκροτον ἐκ νομισμάτων τοῦ Ἀμύντου ἄγγελου, ὅπερ ὅμως φέρει ἄλλην φαίνεται ἐπιγραφὴν καὶ οὐχὶ τὴν διαδοθείσαν. Τὴν ἐπιούσαν ἐξεδόθη κατὰ τοῦ κ. Ποστολάκα ἑντάλμα φυλακίσεως, κατηγορουμένου ἀπὸ νοσοφίσι παρουσίας ἀνηκούσης εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀπιστίας· καὶ ἤρῃ ὁ πρῶην διευθυντῆς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου διαταλεῖ προφυλακισμένον ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

— Ὁ Σουλτάνος, ἀπαντῶν εἰς τὸ ἀποσταλὲν τηλεγράφημα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Δραγοῦμη, ἐπέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ δεχθῆ τὴν μέλλουσαν νὰ κομισθῆ αὐτῶ τὸν μεγαλόσταυρον πρσβεῖαν μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διὰ τὸν θάνατον τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου πέμψους ὡς ἐκ τούτου, ἡ πρσβεῖα θ' ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινουπόλιν μετὰ ἕνα περίπου μῆνα.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς τομῆς τοῦ ἰσμοῦ τῆς Κορίνθου προβαίνουσι δραστηρίως εἰς ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων Ποσειδωνίας καὶ Ἰσθμίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μορέν. Οἱ ἐργαζόμενοι νῦν ἐργάται ἀνέχονται εἰς 1800, τὰ δὲ ἐξαχθέντα καθ' ἐκάστην χρώματα ἀνέχονται εἰς 6,000 κυβ. μέτρων. Καθ' ἐκάστην Κυριακὴν εἰσὶ καὶ ἐργάται Ἰταλοὶ ἐργάζονται εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐπιφωτισμένων πρᾶνῶν ἀπὸ 1110 εἰς 115. — Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ ἀποθανόντες ἐκ διαφόρων ἀσθενειῶν ἢ τραυμάτων ἐκ τῶν 600 ἀσθενησάντων ἀνῆλθον μόλις εἰς 24.

— Μεταῦ τῶν πολλῶν τιμαλφῶν δώρων, ἅτινα ἀπεστάλησαν τῶ πρίγκιπι τῆς Οὐαλλίας καὶ τῇ πριγκίπισσῃ, ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῶν γάμων τῶν, διακρίνονται ἀδμαντοκόλλητος τιμὰρ, δῶρον τῶν δεσποτῶν τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας καὶ περιόδοις ἐκ ρουβινίων, δῶρον τοῦ αυτοκρατορικοῦ ζεύγους τῆς Ρωσίας. Ἐθεωρήθησαν ἐπίσης ὡς ὀραϊότατα καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος ἀποσταλθέντα σκαῦη πρὸς κατασκευὴν παύτης.

— Οἱ κκ. Ἰωνίδης, τραπέζιτης καὶ γενικὸς πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ, καὶ Κοκκὶ διευθυντῆς τῆς ὁμωνύμου Ἑταιρίας ἤλθον εἰς συνεννόησιν πρὸς σύστασιν ἐνωθεμίων εἰς διαφόρους ἐπαχῆς καὶ γραμικὰς τοποθεσίας τῆς Ἑλλάδος, μελλόντων νὰ χρησιμεύσωσι ὅπως ἐκλύσωσι περιηγητάς.

— Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀγορασάσης τὰ ἐν Μικρασίᾳ μεταλλεῖα τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργικῶν Λαυρεῖου ἀγγλικῆς ὁμάδος κ. Φρασεφὸλ, ὀρυκτολόγος, μετέβη ἐπὶ τόπου πρὸς ὀριστικὴν διακανόνισιν τῆς πωλητέας.

— Νέα ἀτμοπλοικὴ σύμβασις ὑπεγράφη μετὰ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Κούρμη ἀντιπροσώπου τῆς ἀγγλικῆς ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας «Μικρασίας».

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Κ. Π. Α. Ὁ νέος τῆς Γερμανίας αυτοκράτωρ Φρειδερίκος ἀπεκλήθη τρίτος ὡς βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, διότι Φρειδερίκος δεύτερος εἶνε ὁ κοινότερον γνωστός ὑπὸ τὸ ὄνομα μέγας Φρειδερίκος (βρασιλ. 1740—1786), ἔκτοτε δὲ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς Πρωσίας ἀνομάζοντο Φρειδερίκοι Γουλιέλμοι μέχρι τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποθιῶσαντος, ὅστις προσέλαβεν ἀπλῶς τὸ ὄνομα Γουλιέλμος καὶ διὰ τοῦτο λογίζεται ὡς Γουλιέλμος πρῶτος. Ἄν ὁ νέος αυτοκράτωρ ἠκολούθει τὴν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ὀνόματος σειράν τῶν ὁμωνύμων αὐτῶ αυτοκρατορῶν τῆς Γερμανίας, ἔπρεπε νὰ ἀποκληθῆ τέταρτος, διότι ἔχομεν Φρειδερίκον τρίτον αυτοκράτορα τῆς Γερμανίας, τὸν καλεῖσθαι ἐπονομαζόμενον, βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 1440—1487. — κ. Σ. Γ. Bielitz. Καθ' ἡ ἐπιληρησφορήθημεν οὐδεμία συγγένεια συνίει δὲ δύο ὁμωνύμοις οἰκογενείας, ὧν ἡ μὲν καταγεταί ἐκ Νάξου, ἡ δὲ ἐκ Πελοποννήσου. — κ. Κ. Ν. Φιλίππου. Ἐνεγράψαμεν πάντας, καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως. — κ. Κ. Δ. Βραβίαν. Παρεδόθη ἀσφαλῶς εἰς τὸν ἴδιον, διατριβόνα ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἰδιαιτέρως σᾶς ἐγράψαμεν. — κ. Μ. Α. Σμύρνην. Ἀπεστάλη ταχυδρομικῶς. — κ. Ε. Α. Κέρκυραν. Ἀπηντήσαμεν. — κ. Ι. Κ. Πειραιᾶ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. — κ. Κ. Ν. Τ.

Σόρον. Ἀπὸ τῆς Β' εξαμηνίας τοῦ 1886, καθ' ἣν ἔδωκε δραχ. 5, τὴν Β' δραχ. 6. — κ. κ. Δ. Ν. Ζ. Λεγαίνα, Σ. Δ. Μήλον, Ε. Δ. Φολέσιον καὶ Ε. Δ. Ι. Λαμίαν. Ἐλήφθησαν. Παρατηρητῆ. Εἶναι οὕτω φαίνεται ἐκ φύσεως ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου πεπλασμένη, ὥστε νὰ ἀγαπᾷ ἐν τῇ τέχνῃ μᾶλλον τὸ περιπαθὲς καὶ μελαγχολικόν. Κατὰ τὸν Οὐγκὼ ἡ λάμπρις τῆς εὐτυχίας ὅπως τὸ φῶς τοῦ ἡλίου κουράζει τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμόν. Κεῖ ποίημα ἐν ᾧ βασιλεύει ἡ χαρὰ φέρει ἄνταν τῷ θναγνώστῃ. — κ. Δ. Κ. Πύργον. Ἐλήφθησαν. Πλείστα εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐμενεῖς φροντίδας. Ἀπεστάλη σειρά *Παρακοθήκης* τῷ κ. Σ. Κ. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως. — κ. Χ. Π. Τ. Πρέβεζαν Παρεδόθη τῷ κ. Ι. Α. συμφώνως τῇ παραγγελίᾳ σας. — κ. Γ. Χ. Κ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς εὐμενεῖς φροντίδας. — Προσεκτικῶ ἀναγγώστη. Ἦτο λάθος μνήμης προσθὸν ἐκ τῆς σπουδῆς μεθ' ἧς ἐδόθη ἡ ἀπάντησις. Ἡ πρώτη δημοκρατία ἀνεκέρυθη πράγματι τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1792 ὑπὸ τῆς Συμβασιτικῆς καταργήσεως τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα. Κατὰ δὲ τὴν πρώτην ταύτην δημοκρατίαν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἤσκητο πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῆς τῆς συμβασιτικῆς ἐνεργούσης διὰ τοῦ λεγομένου Κομιτάτου τῆς δημοσίας σωτηρίας, ἔπειτα ὑπὸ τοῦ διευθυντηρίου καὶ τέλος ὑπὸ τῶν ὑπάτων, ὧν πρῶτος εἶεν ἀναδειχθῆ ὁ Ναπολεὼν. — κ. Θ. Π. Πάτρας, Γ. Γ. Οἶ. Βῶλον, Ν. Μ. Δ. Κέρκυραν, Μ. Μ. Ζάκυνθον καὶ Α. Κ. Πάτρας. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Ν. Κ. Βουκουρεστίον. Ἐλήφθησαν. Πλείστα εὐχαριστίας διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. Ἐνεγράφη καὶ ὁ κ. Κ. Β., ἀπεστάλη δὲ καὶ ἀντίτυπον Ἱστορίας. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως. — Συνδρομητῆ. Ἡ μεγάλη ἀκμὴ κυρίως συνετελέσθη κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα. Πρώτερον τὰ ἔθνη ἦσαν ἀργατικώτατα. Ἐν Λονδίῳ, ἀναφέρει τις συγγραφεὺς, κατὰ τὰ τέλη τοῦ ΙΖ' αἰῶνος ὑπῆρχεν ἓν μόνον ὄχημα, τὸ τοῦ βασιλέως. Αἱ κυρίαί τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς ἐκοιμῶντο εἰς τὰς 9 καὶ ἐξύπνουσαν εἰς τὰς 6 τὸ πρωί. Αἱ δούκισσαι ἀνασύρουσαι τὴν ἐσθῆτα ἔφερον πύτρα εἰς τὰς νήσους καὶ θρηνθας, ἃς ἔτρεφον κατ' οἶκον. — κ. Π. Μ. Παρεδόθη εἰς τὸν κομισάντα ἡμῖν τὴν ἐπιστολήν σας. — κ. Γ. Κ. Μυτιλήνην. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν. Ἐνεγράψαμεν τὸν κ. Δ. Ε. ἀπεστείλαμεν δ' ἡμῖν τὰ ζητηθέντα. — Ἐπαρχιώτῃ Πάτρας. Μέχρι τέλους Αὐγούστου 1888. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οὐδὲν ἀπολύτως γίνεται δεκτόν, πλην τῶν γεωργικῶν προτίμων, ὧσων ἡ συγχρομητῆ γίνεται βραδύτερον. — Φίλω Μ. Καὶ τίς ἄνευ ἐλαττώματος; Αὕτῃ ἡ λάμπρις συνεπάγεται τὴν σκιάν, αὕτῃ ἡ φλόξ παράγει καπνόν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ» ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΤΙ ΕΚΔΟΘΕΝ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν Don't ὑπὸ Κ. Ε. ΓΕΛΒΕΡΤ.

ΕΚΔΟΤΗΣ: Γ. ΜΠΑΡΤ

Τιμᾶται ἐν Ἀθήναις δραχ. 1. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 1,10. — Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 1,20.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΔΥΡΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ, Δραχ. 4. — Μετὰ ταχυδρ. 4.50. **ΔΑΜΑΡΤΙΝΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ**, μεταφρασθεῖσαι κατ' ὀκταλόγην ἐμμέτρως. Δρ. 3. Μετὰ ταχυδρ. 3,20.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων **ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**. 1888—1267

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

11 Μαρτίου 1888.

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως	Τρέχουσα Τιμὴ
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 %	Δρ. ν. 450.—
• 120,000,000 τῶν 5 %	• " 452.—
• 60,000,000 τῶν 6	• " 534.—
• 26,000,000 τῶν 6	• " 483.—
• 10,000,000 τῶν 6	• " 242.—
• 6,000,000 τῶν 6	Δρ. παλ. 94.—
Κτηματικά Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.	516.—

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ. ν. 4,130.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα	• " 188.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως	• " 80.50
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροβессαλ.	• " 207.—
Εταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου	• " 169.50
Σιδηρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	• " 395.—
Εταιρία Φωταερίου	• " "

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικόν Ὀψεως.	32.90
	3μην.
	32.75
ΓΑΛΛΙΑΣ—Τραπεζικόν Ὀψεως	130.—
	3μην.
	129.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφραγκον	25.90
Λίρα ὀθωμανικὴ	29.25

Ο ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Κλέφτικον ἐπεισόδιον ἢ ἑλληνικὸν μυθιστόρημα

ὑπο Κ. ΡΑΜΦΟΥ

Τιμᾶται δραχμῆς. Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀποστέλλεται εἰς ταῖς ἐλεύθερον ταχυδρ. τέλους.

Η ΛΕΧΩ

ἦτοι πῶς πρέπει νὰ τὴν περιποιώμεθα καὶ προφυλάσωμεν.

ὑπο Α. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Τὸ χρησιμώτατον τοῦτο ἐγχειρίδιον εὑρίσκειται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «ΕΣΤΙΑΣ» καὶ πωλεῖται ἀντὶ δρ. 1.20. Ταχυδρ. ἀποσπελλόμενον δρ. 1.30.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

ἑφημερὶς
Ποῦ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Συνδρομαὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὸν «Ρωμῆον» γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «ΕΣΤΙΑΣ» ἀντὶ φρ. 15 ἐτησίως.

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς δίδονται καὶ ὅλα τὰ φύλλα ὅσα ἐκδοθῶσιν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς των.